Mahumed olli isse seál jures kui temma sõa-rahwas linna wasto leri ülleslõid ja kihhutas neid kül áhwardamisse kül tootussega wahwaste wasto hakkada. Nelli kuetkümmend päwad iáksid nemmad kowwaste selle linna peále. Se Keiser ja temma sõa rahwas seál sees pannid kül ka tuggewaste wasto, ja ni paljo kui nemmad suutsid, püüdsid nemmad kül keelda et waenlaste nou ei piddand korda minnema; agga se aeg olli tulnud et Jummal tahtis otsa nende peále tehha sepärrast juhtus ka keik nenda et Turki sõa mehhed said wäggise müride wahhel wärrawatte sisse tungida ja sedda wisi linna ärrawõtta. Kolm päwa risusid ja tapsid nemmad seál sees ilma otsata otse kui üks hulk hundid lammaste lautas. Ei seál antud armo ei würstidele ellik üllemattele, ei nende naestele egga lastele, ei wanna egga noortele, keik piddid nende moóga terra tundma ma ja se lábbi langema. Keisri pea, kes hulga wahhel olli jo mahha tallatud, raiuti otsast ärra ja tanti teotusseks linna sees ümber. Keisri Drauа ja temma tütred tewtati essite ja siis pinati neid hirmsal wisil surnuks. Ja sedda wisi tappeti seál kül ennam kui nellikümmend tuhhat linna rahwast ärra. Se olli nüüd selle hea tuggewa linna ja rigi ots, mis kül nutto wäärt olli, kus need risti koggodussed ennemuiste keigesurema selgusse ja paistusse sees seisnud. Nende kirikud woeti ärra ja tehti selle uskmatta rahwa sea laudaks.

Sest aiast hakkas se kurri waenlane diete omma pea üllestõstma ja nenda kui üks karro kelle su weel werrest tilgub, püüdis temma ka selle Saksa-ma Keisrile otsa tehha, wõttis paljo maid temmast ärra ja tulli ka koggone jo temma üllema

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1771, lk. 19